

మొరేల్

1

మొరేల్ అంటే యేమిటి? అనడిగింది చంద్రిక

అంతచిన్నవదం, దానికర్థంతెలియదా? వెనకటికి ఒక గొప్ప జర్మన్ ఫిలాసఫర్ కి ఫిలాసఫీ ప్రొఫెసరే ఆయన, 'ఆత్మన్' అంటే యెంత వివరించినా అర్థంగాలేదుట. హిందూమతం మీద గౌరవంచేత, సంస్కృతం అధ్యయనం చేసి ఇండియన్ ఫిలాసఫీ చరివాడు. సంస్కృతం నేర్చిన వండితుడు శక్తిమేరకు విశదం చేశాడు. అలాగే మాక్స్ ముల్లర్ మహాశయుడు, హిందువుల మేధస్సునూ, హిందూమతాన్ని మెచ్చినాయన, ఇండియాకు మేము చాలా రుణపడినాము. వారుమాకంటే ముందే కాలానికి లెక్కకట్టటం నేర్చి యుగవిభజన చేశారు, అన్నాయనే రామాయణం పుక్కిటిపురాణం. యెన్ని దేశచరిత్రలు చదివినా సూర్యవంశమనేదేలేదు, అన్నాడట. దానికి అరబిందోమోష్ యోగి, జవాబిచ్చాడుట.

రామాయణం అర్థంకావాలంటే, సూర్యవంశం వుండేదని తెలుసుకోటానికి, ఇండియన్ థింకింగ్ రావాలి. ముల్లర్ ఈజ్ ఓన్లీ ఏ గ్రేమేరియన్ అని వ్యాఖ్యానించాడట. ఉపనిషత్తులర్థంగానిదీ రామాయణంలో రాముడు హిస్టారికల్ కాదని తెలియదు ఉపనిషత్ సారమే రామాయణం. సూర్యవంశమనగా అజ్ఞానాన్ని పోదోలే కాంతిపుంజము. ఆలాసుద్భంగా చెప్పాడు యోగి. మీరూ అలాగే చెబుతున్నారు. సులభంగా అర్థమయేట్టు చెప్పలేరా? నేనెటూ ఉపనిషత్తులు చదవలేను. అన్నది

యేదై నా ఉవకారంచేసి ధాంక్స్ అయినా చెప్పదేం? లెటలోన్ యేదై నా యివ్వటం, అన్నాడట గురువు. గురువు గారు టైప్ ఇన్స్టిట్యూట్ నడుపుతున్నాడు. ఆ ఇన్స్టిట్యూట్లో కోచింగ్ పొంది, టైప్ హైయ్యర్ ఫస్ట్ నపాసైనాడు మాబంధువు కాని. బాగా కోచింగ్ యిచ్చారు. ఫస్ట్ క్లాస్ పొచ్చింది. అనన్నా అనలేదుట గురువుతో. చూస్తూనించున్నాడట. ఇన్స్టిట్యూట్ నడిపిన గురువు నొచ్చుకున్నాడట. ఇప్పుడు సరిగావిను. అలా ధాంక్స్ కోసం ఎదురుచూడటంలో మోరేట్. అంటే బస్తామోసి నందుకు కూలీ యివ్వడేం అని ఆశించినట్టుట. కోచింగ్ పొందిన వాడేమో, నెలనెలా జీతం చెల్లించాగా, ఉరితే నేర్పాడా? అసలు తగినంత శ్రద్ధ తీసుకున్నాడా అని అనుకుంటాడట. అదీ లో మోరేలే.

అంత వరకు బాగా ఆర్థమైంది, ఇంక హై మోరేల్ యెలా వుంటుంది చెప్తారా? నింపాదిగా ఆడిగింది చంద్రిక.

ఒక వైష్ణవ భక్తుడుండేవాడు, ఆయనకో భార్య, ఆమె వతి ననుసరించింది. భక్తురాలు గూడాను, ఓ రోజు రాత్రి నిద్రపోతుండగా, దొంగలు జొరబడి ఆమె ఒంటిమీద నగలు వాలవసాగారు, ఆమెవత్తిగిలి పడుకుని వున్నది. లేస్తే నగలు దూయకుండాపోతారని అరసకుండా పడుకున్నది. వాళ్లుసంక యిస్తుంటే రెండోవేపుతిరిగి పడుకున్నది. ఆ చేతినగలు దూసి తీసుకోమని ఆమెఆశయం, దొంగలు భయపడి, మేలుకొనే వున్నదనీ, తమనుగుర్తుపట్టి న్యాయాధికారికి చెపుతుందని పారి పోయారు. మరునాడు భర్త గమనించిఅడిగితే, ఒకవేపునగలు యెందుకులేవో చెప్పింది భార్య.

నేను అరవలేదుస్వామీ, వద్దనలేదుస్వామీ! రెండోవేపు తిరగంగానే పారిపోయారు, వాళ్లు రెండోవేపూదూసి తీసుకోవాలనే అటుతిరిగాను అన్నది.

దానికి భర్తకి కోవమొచ్చింది, నీకెంత అహంకారం, నువ్వు యిచ్చేదానివీనూ, వాళ్లుతీసుకునేవాళ్లునా? అంతా భగవంతుని యిచ్చ అని అనుకోలేకపోయావు, అలా అనుకోటం రాలేదు నీకు. వద గురువుదగ్గరకి పోదాం. వాళ్ల సొమ్మువాళ్ళకు చెందకుండా అట్టి పెట్టుకున్నావు, శిక్ష అదుగుతాము. అని లాక్కెల్లాడు.

గురువుకి దణ్ణం పెట్టి అంతాచెప్పి, నాభార్యకి అహంకారం లేదు గురూ! ఇది భక్తురాలా! వాళ్లను భయపడేట్టువేసి సొమ్ము మిగుల్చుకున్నది. అని శిక్ష అడిగాడు.

గురువు వకపకా నవ్వుతుండగా, దొంగలిద్దరూ పొంచి వుండి యిదంతాచూసి, విని, వచ్చి గురువు కాళ్లమీదపడి, ఒలిచినవగలన్నీ ఆయన పాదాలముందుంచి చెంపలేసుకున్నారు.

గురూ! మావల్ల అపరాధం జరిగింది, మాతప్పు మాకు తెలిసివచ్చింది. అజ్ఞానం తొలగిపోయింది, అమ్మవారి వంటి మీద నగలు ఒలిచి తీసిన యీ చేతులు నరికించండి అన్నారూ నిలబడ్డారు.

దానికి గురువు పెద్దగానవ్వాడు.

అమాయకులారా! మీకందరికీ సరియైన జ్ఞానోదయం కలగాలని దైవమే అంత నాటకమాడి మీకుజ్ఞానం కలిగించాడు

శిక్ష వేయటానికి నేననగాయెంత, సముద్రంలో నీటిబిందువును. దైవమెంత దయాస్వరూపుడు! మీ మీద ప్రేమవేతే అలా చేశాడు పొండి అనినగలు భక్తురాలికిచ్చి వంపేశాడు. దొంగలు జ్ఞానులై వెళ్లిపోయారు, అది సైమోరెల్ అన్నది చంద్రమతి.

ఇప్పుడు బాగా అర్థమైంది మేడమ్. నేను చిన్న సంఘటన చెప్తాను మేడమ్, దాన్నేమనాలో చెప్పండి. అని మొదలెట్టండి చంద్రిక.

2

కుసుమ భ్రమకి ప్రమాదాఃకిలోనై, అదానికి వయసుకి ఆశకి లొంగిపోయింది, తల్లిచేతికి చిక్కిపోయింది, తల్లివీలై నంత గలాభాచేసింది, వలుగురెదుటా కుసుమను కడిగేసింది, కుసుమపడివూరుకున్నది, వడ్డవారుచెడరు, అనుకున్నది

మొదట్లోనేమో సంఘాన్ని ధిక్కరించి, వంచకుడితో పోయిందనీ, తెలివితక్కువ మొద్దనీ, యెదానవేసుకుని యీదుతున్నాననీ, దీన్ని తీసికెళ్లండనీ కుసుమఖర్మ అంతేననీఅనేది. ఇద్దరు సంతతి కలిగాక పరిస్థితు అనుకూలించగా, వంచకుడికి దయపుట్టి కుసుమను తీసుకుపోయాడు పిల్లలతోసహా, అప్పుడు తల్లి భవాని ఉత్తరహిందూస్తానమంతా యాత్రలుచేస్తూన్నది. కాశీ, బ్రదీనాథ్, పూరి, గయ, ప్రయాగ అలా ఆలస్యమైంది.

కొంప జేరేప్పటికి గుప్పిట్లోఉండాల్సిన కుసుమలేదు. మరోతప్పు కనిబెట్టింది భవాని. ఇప్పుడుకుసుమ లేచిపోయిందనీ లేవదీసుకుపోయాడనీ వాదువేసి యాగీచేసింది, ఇరుగుపొరుగు

యెదుట సొద వెళ్లబోసి వలవలా యేడ్చింది. అట్లా అని కుసు
మనూ వెలివేయదలచలేదు భవాని. దాడివేసింది.

నీ దోవనుప్పు చూసుకున్నావు. అంటుండగా కుసుమ
సంచీ అందించగానే క్షమించి వచ్చేసింది.

అయినా యింకా తప్పులెన్నుతూనే ఉన్నది భవాని. వరి
హారం కింద యేదోమిష పెట్టి గుంజుతూనే ఉన్నది. కుసుమ
తరువాతిబిద్దలకు పెళ్లిచేయటానికి డబ్బులేదట, వారూ కుసుమ
వెళ్ళిన మార్గానే వెళ్ళేటట్టు పున్నారుట, అది జరగకముందు
పెళ్లిళ్లు చేసేయాలిట. సంబంధాలు చూసేసిందట, లాపాయిం
ట్స్ యెత్తి కుసుమనీ వంచకుడినీ బెదిరించి. మీదోవన మీరు
సుఖంగా ఉంటే సరి, యెనరెట్టా చచ్చినాసరే, అని పళ్ళు పట
పట లాడించి గుడ్లురిమింది.

వంచకుడు ఊరుకోక సుఖమెక్కడున్నదండీ! మీ అమ్మా
యికి జాండిస్ వచ్చి ముదిరిపోతే మీకు తంతియిస్తే వచ్చి తిట్టి
మీ అందరికీ వంటచేయమని పిలిపించారు, మోసపోయాను.
పోతాను రైలుచార్జీలు నామోహాన పారేయండి, జాండిస్ తగ్గి
పోయింది లేచితిరుగుతున్నదిగా కుసుమా, యింకానేవెందు
కిక్కడా? అని ఆనాడే రైలందుకుని వెళ్లిపోయినాడు గదండీ.
మాయిబ్బందులు మేము వట్టాము, అన్నాడు.

దానికింకా మండివడి పదిహేనేళ్ళనాటి విషయాలన్ని
యెత్తి దెప్పి రైలుచార్జీవడేసిపుచ్చుకుని వెళ్లిపోయింది భవాని
అంత వరకు దేముడు మెచ్చాడు.

